

§ bemærke, at det vistnok allerede nu ikke har været almindeligt at udlaaue af Umyndiges og andre under offentlig Tilsyn staaende Midler til det fulde i Forordningen af 7de Juni 1827 § 6 ommeldte Maximum, idet det efter Forordningens § 2 Utra e. stod Amtmanden eller Overbestyrelsen af vedkommende Midler frit for at nedsætte den Sum, der bevilges udlaan, under det, der ifølge Forretningens Udfald kunde udlaaues. En Nedsættelse af det lovbestedte Maximum, foruden at den som ovenfor anført turde være retfærdiggjort ved Hensynet til Laanets Sikkerhed og de med Laanet forbundne Fordele vil saaledes neppe være af indgribende Betydning i de faste Eiendommens Kreditforhold, og det saameget mindre som Ministeriet, i Eighed med hvad der fastsættes i Forordningen af 7de Juni 1827 § 4, har troet at burde bringe i Forslag, at de strengere Regler for Udlaan af oftnævnte Midler kun komme til Anvendelse for Fremtiden og end ikke finde Anvendelse paa de udlaanede Kapitaler naar disse i Tilfælde af Eierliste oversføres til nye Debitorer. At de strengere Forordninger, der gjøres til Udlaanet af Umyndiges Midler i Almindelighed ikke i samme Grad fastholdes i Tilfælde af, at Myndiges haandlagte Kapitaler udlaaues til Kapitaleieren selv, vil formeentlig findes naturligt.

I Henseende til den Prioritet, der skal gives for Umyndiges og andre under offentlig Tilsyn staaende Midler, bemærkes, at der i Forordningen af 7de Juni 1827 § 3 som Betingelse for Udlaan indtil $\frac{2}{3}$ af Taxationssummen krævedes 1ste Prioritet „medmindre

der er en uopfigelig Kapital, der indstaaer paa ældre Prioritet“; det var derhos i § 2 Utra. c bestemt, at de „særdeles Byrder“, der hvilede paa Eiendommen, skulde opgives under Taxationsforretningen, og til disse blev der saaledes taget Hensyn ved Ansættelsen af Eiendommens Værdi, uden at den Omstændighed, at saadanne Byrder hæftede paa Eiendommen, var til Hinder for at der udlaanedes indtil $\frac{2}{3}$ af Taxationssummen. Ministeriet har imidlertid ikke fundet, at der i den forud prioriterede Kapitals Uopfigelighed laae tilstrækkelig Grund til at tilstede, at der for Udlaan af Umyndiges, offentlige Stiftelsers og andre under offentlig Tilsyn staaende Midler gives ringere Prioritet end første, og Ministeriet har derhos troet at, Beskaffenheden af de Byrder og Hæftelser, der kunne hvile paa Eiendommen, uden at denne betragtes som behæftet med Prioriteter, nærmere burde bestemmes. Den i Paragrafen benyttede Bestemmelse af disse Byrder og Hæftelser, ved hvilken Afstågtsbyrder i Reglen ikke ville være udelukkede, tør Ministeriet antage at ville findes stemmende med hvad der efter Forholdets Natur bør fordres med Hensyn til de Byrder og Hæftelser, der alene skulde tages i Betragtning ved Fastsættelsen af Eiendommens Værdi.

Naar Ministeriet endelig har foreslaaet, at der af Overformynderiets Masse ikke maa udlaaues noget ringere Beløb end 500 Rd., vil Nødvendigheden af en saadan Bestemmelse formeentlig tilstrækkelig begrundes ved Hensynet til det Usikkelige i ikke at forøge Overformynderiets Debitorer og Tilsynet med disse ud over rimelige Grændser.